

РЕШЕНИЕ

№ 36

гр. Търговище, 21.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на единадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: БИСЕРА Б. МАКСИМОВА

при участието на секретаря ИРИНА П. ВАСИЛЕВА
като разглежда докладваното от БИСЕРА Б. МАКСИМОВА Търговско дело № 20223500900058 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава 32 от ГПК. Иск с правно основание в разпоредбата на чл. 432, ал. 1 от КЗ.

Производството е образувано по депозирана искова молба от В. И. В., ЕГН *****, с адрес: гр. *****, ж. к. ***** № ****, вх. ****, ет. ****, ап. ****, чрез Адвокатско дружество „Д. и Х.“, Булстат *****, представлявано от адвокат Г. Б. Х. - управител, тел. на кантората: *****, ел. поща: *****@gmail.com, съдебен адрес в гр. *****, район *****, ул. ***** № ****, ет. ****, срещу „Застрахователна компания Лев Инс“ АД („ЗК Лев Инс“ АД), ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. *****, бул. ***** № ****, представлявано от П. В. Д. и С. Н. А. - изпълнителни директори, с цена на исковите претенции 30 000 лв. (тридесет хиляди лева) - обезщетение за неимуществени вреди и 1 540 лв. (хиляда петстотин и четиридесет лева) — обезщетение за имуществени вреди, с правно основание в разпоредбата на чл. 432, ал. 1 КЗ.

В исковата молба се твърди следното: На 17.05.2022 г., в гр. Търговище, водачът на лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Голф“, с рег. № В 5438 НТ - В. Н. Х. паркира автомобила си на ул. Спиридон Грамадов № 36. В този момент, в същата посока като автомобила, се движи велосипед „Кубе“,

управляван от ищеца. След като паркира, водачът на автомобила отваря предна лява врата на автомобила, без да погледне в страничното огледало, вследствие на което отнема предимството на велосипедиста и вторият се блъска в отворената врата, след което пада на пътното платно. По повод инцидента е съставен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 140/17.05.2022 г., издаден от СПП при ОД на МВР - Търговище. По случая е образувано ДП № 16/2022 г., по описа на ОСЛО - ОП - Търговище, съотв. пр. пр. № 1118/2022 г., по описа на РП - Търговище, което към настоящия момент е прекратено по искане на пострадалия.

Непосредствено след пътния инцидент пострадалият е постъпил в Ортопедо-травматологичното отделение към „МБАЛ - Търговище“ АД с болки в зоната на ляво рамо, лявата ключица и лявата половина на гръдния кош. Установени са следните увреждания: счупване на ключицата, открито вляво и счупване на четвърто ребро, закрито вляво. На 17.05.2022 г. на пострадалия е извършена оперативна интервенция, изразяваща се в закрито наместване на фрактурата без вътрешна фиксация на лява ключица. Поставена е гипсова имобилизация. На ищеца е назначена медикаментозна терапия. На 20.05.2022 г. поради забелязващ се оток и деформация в областта на лява раменна става, спонтанна и палпаторна болезненост, и ограничена подвижност, пострадалият отново е хоспитализиран в Ортопедо-травматологичното отделение в „МБАЛ - Търговище“ АД. На 24.05.2022 г. на пострадалия е извършена втора оперативна интервенция, представляваща открито наместване на фрактурата на лява ключица и фиксация на същата с DC-LCP плака с по три заключващи винта на фрагмент. При изследванията в болничното заведение е констатирано и счупване на фаланга на пети пръст в ляво. На 25.05.2022 г. ищецът постъпва за пореден път за лечение в Ортопедо-травматологичното отделение в „МБАЛ - Търговище“ АД по повод фрактурата на ключицата. Изписан е от болничното заведение на 30.05.2022 г. с назначен щадящ режим на крайника.

Ищецът твърди, че с оглед получените фрактури, възстановителният период продължил няколко месеца. През него той изпитвал болки в областта на гръдния кош при движение и дишане; непрестанни болки в лява раменна област, поради което му се е налага да приема постоянно обезболяващи медикаменти. Допълнителен дискомфорт през първите месеци внасят и обездвижването на едната му ръка, с оглед поставената ѝ имобилизация. Не

можел да се обслужва самостоятелно, поради което се налагало неговите близки да му помагат в ежедневните му потребности. Вследствие на проведените на пострадалия интервенции е останал голям белег, който не се очаква да се заличи с времето. Твърди се още, че преживеният пътен инцидент се отразил негативно както на физическото, така и на психическото му здраве.

Ищецът твърди, че виновен за настъпване на произшествието е водачът на МПС марка „Фолксваген“, модел „Голф“, с рег. № В 5438 НТ, който към датата на ПТП е разполагал с валидна застраховка „Гражданска отговорност“, сключена със „ЗК Лев Инс“ АД, полица № BG/22/122000316203, валидна до 25.07.2022 г.

Застрахователят отказал да заплати обезщетение, поради което с настоящия иск ищецът моли съда да постанови решение, с което да осъди ответното застрахователно дружество да му заплати: - сума в размер на 30 000 лв. (тридесет хиляди лева), представляваща обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди, вследствие на пътен инцидент, настъпил на 17.05.2022 г. в гр. Търговище, ведно със законна лихва върху посочената сума, считано от датата на уведомяване на застрахователя — 30.06.2022 г. до окончателното изплащане на задължението; - сума в размер на 1 540 лв. (хиляда петстотин и четиридесет лева), представляваща обезщетение за претърпените от него имуществени вреди, изразяващи се в закупуване на медицински изделия /фиксираща плака/ и извършени медицински дейности, заплатени във връзка с получените увреждания при пътен инцидент, настъпил на 17.05.2022 г. в гр. Търговище, ведно със законна лихва върху посочената сума, считано от датата на уведомяване на застрахователя — 30.06.2022 г. до окончателното изплащане на задължението.

Направени са доказателствени искания. Представени са писмени доказателства.

В срока по чл. 367, ал.1 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответника ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ „ЛЕВ ИНС“ АД, вписана в Търговския регистър с ЕИК 121130788, чрез пълномощника юрисконсулт А. Г., в който се изразява следното становище по исковите претенции:

Оспорват механизма на ПТП, оспорват изложените от ищеца твърдения относно механизма на ПТП, оспорват твърденията, че в резултат на

процесното ПТП ищецът е претърпял цитираните в исковата молба телесни повреди - по вид и степен; оспорват предявените искиви претенции по основание и размер; твърдят, че велосипедистът е имал техническата възможност да възприеме спрения за престой в дясната пътна лента спрямо посоката му на движение л.а. Фолксваген Голф с рег. № В 5438 НТ. Според ответника, технически правилно е велосипедистът да разположи управлявания от него велосипед на безопасно странично разстояние от спрелите за престой и/или паркиралите на платното за движение МПС, в случая е следвало да осигури по-голяма странична дистанция, преминавайки покрай спрелия за престой лек автомобил. При наличие на спрял автомобил за престой винаги може да се очаква отваряне на врата /предна или задна/, излизане на шофьора или на пътник, включително и на дете. За осигуряване на собствената си безопасност велосипедистът следва да осигури преминаване покрай автомобила така че да изключи евентуално отваряне на врата, като спазва изричната забрана на чл. 81, т.3, предл. първо от ЗДвП. Направени са доказателствени искания.

В срока по чл. 372 от ГПК е постъпила допълнителна искова молба от ищеца, в която се взема становище по направените от ответника оспорвания и се конкретизира допълнително исковата претенция. В частност се заявява, че в хода на делото ще бъде установено, че е налице виновно и противоправно деяние от страна на водача на лекия автомобил, както и наличието на причинно-следствена връзка между противоправното му поведение и получените от ищеца телесни увреждания. Твърди се, че водачът на л. а. „Фолксваген“ е нарушил разпоредбите на ЗДвП, сред които чл. 25 ЗДвП и чл. 95 ЗДвП. Той е предприел отваряне на предна лява врата без да огледа пространството около и зад себе си и без да се увери, че няма да създаде опасност за останалите участници в движението. Именно тези действия на водача са станали причина за сериозните телесни увреждания, получени от ищеца.

В законовия срок съгласно чл. 373 от ГПК е постъпил допълнителен отговор от ответника, в който отново се оспорват твърденията на ищеца и основателността на предявените искиви претенции.

Относно допустимостта на предявените искиве съдът приема следното:

Предявеният по реда на чл. 432, ал. 1 от КЗ иск се явяват допустим.

Ищецът е предявил претенция пред застрахователя за доброволно уреждане на спора. Споразумение не е постигнато, поради което той има правен интерес от предявяване на настоящите искиви претенции.

В съдебно заседание ищецът лично и чрез своя процесуален представител поддържа исковите претенции и моли съда да ги уважи.

В съдебно заседание ответното дружество чрез юрисконсулт Г. оспорва исковите претенции.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, представени с исковата молба, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

По фактите съдът съобрази следното:

На 17.05.2022 г., в гр. Търговище, водачът на лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Голф“, с рег. № В 5438 НТ - В. Н. Х. паркира автомобила си I в близост на ул. Спиридон Грамадов № 36, в частта на новонаименуваната улица „Мисионис“. В този момент, в същата посока като автомобила, се движи велосипед „Кубе“, управляван от ищеца. След като паркира, водачът на автомобила отваря предна лява врата на автомобила и велосипедистът се блъска в отворената врата, след което пада на пътното платно. По повод инцидента е съставен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 140/17.05.2022 г., издаден от СПП при ОД на МВР - Търговище.

Механизмът на настъпилия пътен инцидент е изяснен в заключението на вещото лице, което е експерт в областта на автотехническите експертизи, както и при разпита на същото в съдебно заседание. Според експерта, водачът на лекия автомобил не е възприел приближаващия го велосипедист, отворил е предната лява врата - шофьорската, при което е последвал удар между двете ППС, в областта на предна челна част на велосипеда със средния ръб на предна лява врата на автомобила. В резултат на удара велосипедистът продължил движението си напред и наляво спрямо първоначалната си посока на движение и е паднал на асфалта. Велосипедистът се е движил със скорост в порядъка на 20-25 км./ч. Вещото лице уточнява в съдебно заседание, че видно от снимките, извлечени от видеозапис на произшествието, в същото време, в което велосипедистът преминава край спрялото превозно средство, зад него се е движил лек автомобил в същата посока. Според вещото лице, в

случай, че водачът на лекия автомобил не е бил отворил вратата си и е възприел велосипедиста, последният е щял да премине безопасно.

В съдебно заседание е разпитан водачът на лекия автомобил, участник в произшествието. Същият заявява, че не е видял велосипедиста. В противен случай сблъсък не би имало.

При така изяснения механизъм на процесното ПТП, съдът следва да изясни последиците от него; налице ли са неимуществени и имуществени вреди за ищеца; какъв е обемът и характера на тези вреди; налице ли е съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия.

Относно последиците от процесното ПТП спрямо ищеца съдът приема следното:

В резултат на настъпилото ПТП ищецът е получил счупване на ключицата в областта на раменния пояс, счупване на 4-то ребро и счупване на фаланга на пети пръст /кутре/ на лявата ръка. Счупването на ключицата е осъществило трайно затрудняване на движението на левия горен крайник, в областта на раменната става, за срок от два-три месеца. Счупването на 4-то ребро вляво и счупването на фаланга на пети пръст на лявата ръка са му причинили временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Счупването на ключицата вляво е било открито, с разкъсно-контузна рана, с дислокация на костните фрагменти, което е наложило оперативно лечение, открито наместване, с поставяне на метална плака, с три винта като трябва да се отбележи, че на ищеца му предстои втора операция за отстраняване на плаката и винтовете. Според вещото лице-съдебен лекар пострадалият е търпял силни болки и страдание по време на инцидента и за продължителен период от време след инцидента. Счупването на четвърто ребро е свързано с болки в областта на лявата гръдна половина при дишане. Движението на снагата е ограничено за около 20-25 дни от получаване на счупването на четвърто ребро и не подлежи на имобилизация. Лечението протича с медикаменти и ограничаване на движенията на снагата - постелен режим. Вещото лице изразява оптимизъм за пълното възстановяване на ищеца като заявява известни резерви, тъй като „все пак е счупване на кост, особено ключица, която взема активно участие в движението на лявата ръка“. Но счита, че за не по-малко от 5-6 месеца след инцидента ще настъпи почти пълно възстановяване след произшествието, но при студено и влажно време,

при усилен физически труд, ищецът ще има болки в засегнатата област, особено на ключицата, и най-вече на 4-то ребро, вляво. Извършените разходи по закупуване на остеосинтезиращ материал - плака и винтове и разходите, свързани с отстраняване на хирургичния шев, според вещото лице, са свързани с лечението и възстановяването от травмите, получени при процесното ПТП на 17.05. 2022 г.

По делото е разпитана като свидетел В. Р. Й., която живее с ищеца на съпругески начала от 11 години. Същата заявява следното: „Около два месеца бяха много критични, защото той непрекъснато охкаше, много го болеше, постоянно и денем, и нощем. Аз се грижих за него. Не се хранеше толкова лесно, защото точно по него време правеше зъби и един месец не можа да отиде на зъболекар, за да му сложат моста. Храненето му не беше както трябва. Аз го обличах, събличах, къпех. Пиеше болкоуспокояващи, но въпреки всичко го болеше. Сънят му беше неспокоен, защо той реално можеше само на едната страна да стои, дори по гръб не можеше да спи, защото му се опъваше мястото около операцията. Аз го къпех изцяло, облепах с найлонова торбичка и лейкопласт самата марля. Той не можеше сам да се изкъпе. Все още изпитва болки, дори снощи се помъчи да спи на планката, но не може. Все още го боли. Има белег в областта на фрактурата на ключицата. Това го смущава, защото когато примерно лятно време е по тениска се личи, изпъкнало е.“

Свидетелката пояснява, че след инцидента В. много се изнервил, защото се чувствал неспособен и не можел да работи. Работил като продавач-консултант в магазин за строителни материали и работата му изисквала физическа сила – носене на торби цимент, разтоварване. Към настоящия момент извършвал много малко физическа работа, защото все още му е трудно и не трябва да се натоварва.

От правна гледна точка съдът съобрази следното:

Имуществената отговорност на застрахователя по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ е обезпечително-гаранционна, поради което тя е функционално обусловена от основанието и размера на имуществената отговорност на застрахованото лице, т.е. застрахователят по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ обезпечава деликтната отговорност на виновния извършител на противоправното деяние – до размера на

установената в закона, респ. уговорената в застрахователния договор застрахователна сума. Съобразно правната природа на обезпечително-гаранционната отговорност застрахователят отговаря за причинените вреди само на основанията и размерите, за които отговаря самият застрахован - делинквент по застраховка „Гражданска отговорност”. Функциите на този вид специална имуществена застраховка, са обезщетителна и обезпечителна - целящи да бъдат отстранени неблагоприятните последици, възникнали в тежест на застрахования от непозволено увреждане, чрез покриване на отговорността му за обезвреда от застрахователя, с което се гарантира запазване на неговото имущество, както и да се обезпечи правото на обезщетение чрез възможността пострадалият да иска пряко от застрахователя плащане на дължимото от делинквента парично обезщетение. При застраховката “Гражданска отговорност” на автомобилистите втората функция има не само обществена оправданост, но и важно социално предназначение - да се осигури засилена защита на увредените трети лица. Специфичното предназначение на тези застраховки е основанието те да бъдат уредени от закона като задължителни и да бъдат подчинени на специални правила и на институции за контрол относно удостоверяване сключването на застрахователния договор по законовоопределен начин, информация за конкретния застраховател и за заплащане на обезщетение по прекия иск на увредения в определени хипотези от създадения Гаранционен фонд.

В отношенията между страните в настоящото производство е безспорно установено наличието на правопораждащия фактическия състав за основателността на прекия иск на увреденото лице срещу застрахователя, по чл. 432, ал. 1 от КЗ за обезщетяване на причинените от застрахованото лице вреди от деликт, а именно: **валидно застрахователно правоотношение** - налична валидна сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите с полица № BG/22/122000316203, валидна до 25.07.2022 г.; **настъпване на застрахователно събитие** в срока на действие на договора - ПТП, **претърпени неимуществени и имуществени вреди** от лицето, претендиращо обезщетение, които вреди са в **резултат на виновното поведение на застрахования водач**.

На база на изяснения механизъм на обсъжданото ПТП, настъпило на 17.05.2022 година, съдът приема, че водачът на лекия автомобил, застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ в ответното застрахователно

дружество, при управление на лекия автомобил на посочената дата е нарушил правилата за движение по пътищата – Чл. 95, ал. 1 от ЗДвП – „Водачът и пътниците могат да отворят врата, да я оставят отворена, да се качват и да слизат от превозното средство, спряно за престой или паркирано, **след като се уверят, че няма да създадат опасност за останалите участници в движението.**“ Според заключението на вещото лице по САТЕ, водачът на лекия автомобил е имал възможност да предотврати удара, ако беше възприел преминаващия край него велосипедист. Поведението му е виновно и противоправно и ангажира отговорността на застрахователя, при който е застрахован автомобилът, който лицето е управлявало.

Спорните въпроси основно са свързани с размера на обезщетението за неимуществени вреди, което обезщетение следва да се определи по правилото на чл. 52 ЗЗД, и наличие или липса на съпричиняване от страна на пострадалия за настъпване на вредоносния резултат.

Съгласно задължителните за съдилищата указания, дадени в Постановление № 4/23.12.1968 г. на Пленума на ВС и множество решения на ВКС, постановени по реда на чл. 290 ГПК, понятието „справедливост“ не е абстрактно понятие, а е свързано с преценка на конкретни обективно съществуващи в действителността обстоятелства. За да се реализира справедливо възмездяване на претърпени от деликт болки и страдания, е необходимо да се отчете действителният размер на моралните вреди, като се съобразят характерът и тежестта на уврежданията, интензитетът, степента, продължителността на болките и страданията, дали същите продължават или са приключили, както и икономическата конюнктура в страната и общественото възприемане на критерия за „справедливост“ на съответния етап от развитие на обществото в държавата във връзка с нормативно определените лимити по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Основните обстоятелства за определяне на размера на справедливото обезщетение в случая са: видът, характерът и степента на констатираното увреждане и състоянието на пострадалия; начинът на извършване на увреждането; видът и начинът на провежданото лечение, неговата продължителност; болките и страданията, претърпени, както при причиняване на увреждането, така и при провеждане на лечението през всичките му етапи; отстранени ли са травмите или има остатъчни явления; периода на загуба на двигателна способност; психическата травма, както при

причиняване на увреждането, така и впоследствие; възрастта на увредения; дали ли е намалена трудоспособност, степен на възстановяване, прогноза на отшумяване на уврежданията и др.

Съобразявайки посоченото, съдът намира, че следва да определи на ищеца справедливо обезщетение за неимуществени вреди в размер на 30 000 лева. При определяне на размера на обезщетението съдът съобразява следните обстоятелства: причинените травми са били от такова естество, че ищецът е претърпял оперативна намеса и отделно от нея – имобилизация, които са го оставили частично обездвижен за период около месец. Близко две седмици след инцидента той е влизал няколко пъти в болнично заведение за предприемане на действия по неговото лечение. Изпитвал е силни болки по време на инцидента и 2-3 месеца след него. Не е могъл да лежи по гръб в леглото, а в точно определено положение, което му е създавало силен дискомфорт. В рамките на два месеца е бил обгрижван от друго лице с оглед къпане и други хигиенни нужди. Приемал е обезболяващи лекарства. Сънят му е бил нарушен. Получил е белег в областта на счупената ключица, който го притеснява. Отделно станал напрегнат и изнервен. Съдът съобразява още, че въдеще ищецът ще претърпи нова операция по отстраняване на плаки и ще търпи болки при студено или влажно време, както и при извършване на физически труд, какъвто се налага да извършва на работното си място. Отделно от това съдът съобрази, че МРЗ към датата на произшествието е била в размер на 710 лева, при което положение обезщетение за неимуществени вреди в размер на 42 МРЗ, не се явява прекомерно.

По възражението за съпричиняване:

Съгласно задължителната съдебна практика и формираната по реда на чл.290 и сл. ГПК казуална практика на касационната инстанция, обективирани съответно в т.7 на ППВС № 17/ 63 г., ТР № 88/62 г. на ОСГК на ВС, ТР № 1/2014 г. на ОСТК на ВКС и в множество служебно известните на настоящия съдебен състав решения: № 206/ 12. 03. 2009 г., по т.д.№ 35/2009 г. на II т.о.; № 54 от 22.05. 2012 г., по т.д.№ 316 / 2011 г. на II т.о.; № 165 от 26.10.2010 г., по т. д.№ 93/ 2010 г.; № 45 от 15. 04. 2009 г., по т.д.№ 5 25/2008 г. на II т.о.; № 169 от 28. 02.2012 г., по т.д.№ 762 /2010 г. на II т.о.; № 58 от 29.04.2011 г., по т.д.№ 623/2011 г. на II т.о.; № 206 от 12.03.10 г., по т.д.№ 35/2009 г.; № 18 от 17. 09.18 г., по гр.д.№ 60304 / 16 на IV г.о. и мн.др., които

изцяло се споделят, за да е налице съпричиняване на вредата е необходимо да бъде установена пряка причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат, но не и вина. Приносът на увредения - обективен елемент от съпричиняването, може да се изрази в действие или бездействие, **но всякога това му поведение трябва да е противоправно и да води до настъпване, или да улеснява настъпването на вредоносния резултат, т.е., в някаква степен да го обуславя.** Затова и винаги е необходимо да бъде направено разграничение между приноса на пострадалия за възникване на самото пътнотранспортно произшествие, като правно значим факт, изискващ приложението на чл. 51, ал.2 от ЗЗД и допринасяне за настъпване на вредата спрямо самия него, факт, също изискващ приложение на чл. 51, ал.2 от ЗЗД. Следователно, за да е налице принос на увредения към настъпване на увреждането е необходимо извършеното от последния действие, респ. въздържането от такова, не само да нарушава предписаните от ЗДвП и ППЗДвП правила за поведение, но в своята конкретика да се намира в пряка причинна връзка с вредата, т.е. тя да е негово следствие.

Настоящият съдебен състав приема, че няма съпричиняване от страна на ищеца за вредоносния резултат. Ищецът е спазил всички правила за движение по пътищата, като се е движил възможно най-вдясно на платното за движение, спазвайки достатъчна странична дистанция от спрения лек автомобил, без да създава опасност за себе си и за останалите участници в движението. Вещото лице изясни в съдебно заседание, че ищецът се е движил технически правилно, тъй като се е движил в дясната пътна лента, в много голяма близост до осевата линия, която разделя двете пътни ленти. Несъмнено е за съда, че в случай, че вратата на автомобила не се беше отворила, ищецът нямаше да падне и да получи процесните увреждания. А и в закона няма изискване велосипедистите да се съобразяват с габаритите на страничните врати на автомобилите.

По отношение на твърдението на ответника, че при спрял за престой автомобил винаги може да се очаква отваряне на врата и излизане на шофьора или на пътник, същото е неоснователно и не намира опора в закона. Ищецът не е бил длъжен да предвиди противоправното поведение на водача на л. а. „Фолксваген“, който не е спазил задължението си да се увери, че при отваряне на вратата няма да застраши преминаващите покрай него.

Предвид изложеното, съдът приема, че предявеният иск за неимуществени вреди е изцяло основателен и следва да се уважи.

По така предявения иск за имуществени вреди, съдът съобрази, че лечението на ищеца е изисквало той да направи разходи, изразяващи се в закупуване на медицински изделия /фиксираща плака/ и извършени медицински дейности. Представени са писмени доказателства за направените разходи - Фактура № 2000036103/23.05.2022 г., издадена от „МБАЛ - Търговище АД, ведно е фискален бон и Фактура № 183 от 08.06.2022 г., издадена от МЦ „О и Т“ ООД, ведно е фискален бон. Вещото лице-съдебен лекар дава заключение, че тези разходи са свързани с лечението и възстановяването от травмите, получени при процесното ПТП на 17.05. 2022 г. Предявеният иск за имуществени вреди в размер на 1 540 лева се явява изцяло основателен.

По отношение на претендираните лихви за забава по отношение на всеки иск:

На 30.06.2022 г. от името на ищеца е подадена молба вх. № 6740/30.06.2022 г. по описа на „ЗК Лев Инс“ АД, с която е претендирано изплащане на обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, претърпени от ищеца в резултат на процесното ПТП. С Молба с вх. № 8545/24.08.2022 г. по опис на „ЗК Лев Инс“ АД ищецът представил и всички документи, съдържащи се в образуваното по случая досъдебно производство.

Съгласно чл. 429, ал. 3, изр. 2-ро КЗ вр. чл. 493, ал. 1, т. 5 и чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ, застрахователят дължи на увреденото лице лихви за забава по застраховка "Гражданска отговорност", считано от по-ранната дата на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие от застрахования делинквент или от увреденото лице, вкл. чрез предявяване от последното на застрахователна претенция. /В този смисъл Решение № 50106 от 03.11.2022 г. по т.д. № 1865 по описа за 2021 г., Търговска колегия на ВКС, I отделение/.

В случая няма данни застрахователят да е бил уведомен от застрахования делинквент, както и от увреденото лице преди датата на предявяване на застрахователната претенция. Следователно застрахователят, който в случая е отказал да уважи застрахователната претенция на ищеца при наличие на достатъчни доказателства за основателността ѝ, е изпаднал в забава от датата

на предявяване на тази претенция, а именно - 30.06.2021 г., поради което лихва за забава следва да се присъди в полза на ищеца от тази дата.

Относно разноските:

Ищецът е представил списък на разноските, който кореспондира на приложените по делото доказателства за направата на тези разходи, а именно: 1 266.60 лева държавни такси; 400 лева – внесени депозити за експертизи и 4 210 лева адвокатско възнаграждение с ДДС. От ответника е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което съдът намира за неоснователно. Адвокатското възнаграждение без ДДС е в размер на 3 508.33 лева и същото касае два предявени иска, за които поотделно се дължи адвокатско възнаграждение. Ето защо съдът приема, че разноските на ищеца следва да му бъдат заплатени от ответното застрахователно дружество изцяло.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Застрахователна компания Лев Инс“ АД, ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. Симеоновско шосе № 67А, представлявано от П. В. Д и С. Н. А - изпълнителни директори, действащи чрез старши юрисконсулт Г., да заплати на В. И. В., ЕГН *****, с адрес: гр. *****, ж. к. *****, № ****, вх. ****, ет. ****, ап. ****, действащ чрез Адвокатско дружество „Димов и Х.“, Булстат 176984955, представлявано от адвокат Г. Б. Х. – управител, сумата от **30 000 /тридесет хиляди/ лева**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди за травматични увреждания, болки и страдания, причинени му в ПТП на 17.05.2021 г., в гр. Търговище, от водач на МПС марка „Фолксваген“, модел „Голф“, с рег. № В 5438 НТ, застрахован в „Застрахователна компания Лев Инс“ АД, ЕИК 831830482, по полица № BG/22/122000316203, валидна до 25.07.2022 г., ведно със законната лихва, считано от 30.06.2021 година до окончателно изплащане на задължението, на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ във връзка с чл. 45 от ЗЗД, във връзка с чл. 429, ал. 3 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД.

ОСЪЖДА „Застрахователна компания Лев Инс“ АД, ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. Симеоновско шосе № 67А, представлявано от П. В. Д. и С. Н. А. - изпълнителни директори, действащи

чрез старши юрисконсулт Г., да заплати на В. И. В., ЕГН *****, с адрес: гр.*****, ж. к. ***** № ****, вх. ****, ет. ****, ап. ****, действащ чрез Адвокатско дружество „Димов и Х.“, Булстат *****, представлявано от адвокат Г. Б. Х. – управител, сумата от **1 540 /хиляда петстотин и четиридесет/ лева**, представляваща обезщетение за имуществени вреди за направени разходи за лечение на травми, причинени му в ПТП на 17.05.2021 г., в гр. Търговище, от водач на МПС марка „Фолксваген“, модел „Голф“, с рег. № В 5438 НТ, застрахован в „Застрахователна компания Лев Инс“ АД, ЕИК 831830482, по полица № BG/22/122000316203, валидна до 25.07.2022 г., ведно със законната лихва, считано от 30.06.2021 година до окончателно изплащане на задължението, на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ във връзка с чл. 45 от ЗЗД, във връзка с чл. 429, ал. 3 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД.

ОСЪЖДА „Застрахователна компания Лев Инс“ АД, ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. Симеоновско шосе № 67А, представлявано от П. В. Д. и С. Н. А. - изпълнителни директори, действащи чрез старши юрисконсулт Г., да заплати на В. И. В., ЕГН *****, с адрес: гр. *****, ж. к. ***** № ****, вх. ****, ет. ****, ап. ****, действащ чрез Адвокатско дружество „Димов и Х.“, Булстат 176984955, представлявано от адвокат Г. Б. Х. – управител, сумата от **5 876.60 /пет хиляди осемстотин седемдесет и шест лева и 60 ст./ лева**, представляваща разноски в производството, и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.

Решението подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред Апелативен съд-Варна.

Съдия при Окръжен съд – Търговище: _____